

WYROK

W I M I E N I U

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym - Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Ziiolecka

Protokolant: asyst. sędz. M. Ś.

przy udziale L. M. Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2014 roku

sprawy P. K. oskarżonego z art. 244 k.k. w związku z art. 64 §1k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wągrowcu

z dnia 30 grudnia 2013 roku, sygnatura akt II K 1145/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów procesu za postępowanie przed Sądem I instancji, w tym wymierza mu opłatę w kwocie 120 złotych,
2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,
3. zwalnia oskarżonego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym od uiszczenia opłaty za II instancję.

/M. Z./

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy w Wągrowcu Wydział II Karny uznał oskarżonego P. K. za winnego tego, iż w dniu 25 października 2013 roku, o godz. 7:05, w miejscowości N., na drodze publicznej kierował rowerem nie stosując się jednocześnie do orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu sygnatura akt II K 130/12 środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów na okres 36 miesięcy, przy czym przestępstwa tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za które już był prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu sygnatura akt II K 800/12 na okres 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od dnia 29 grudnia 2012 roku do dnia 29 czerwca 2013 roku, to jest winnego popełnienia przestępstwa z art. 244 k.k. w związku z art. 64 §1 k.k. i za to, na podstawie art. 244 k.k., Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd Rejonowy zwolnił w całości oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł w dniu 28 stycznia 2014 roku Prokurator Rejonowy w Wągrowcu, który zaskarżył powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego P. K. i zarzucił obrazę przepisów postępowania, to jest art. 335 §1 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, poprzez zwolnienie w całości oskarżonego od zapłaty

kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa mimo uprzednich uzgodnień w trybie art. 335 §1 k.p.k. z oskarżonym, iż ma on ponieść koszty sądowe i opłatę od wyroku skazującego.

Z uwagi na powyższe prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Wągrowcu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się w pełni zasadna.

Na wstępie należy podnieść, że skarżący nie kwestionował poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych, ani zastosowanej do przypisanego oskarżonemu czynu kwalifikacji prawnej, jak również nie kwestionował rodzaju i wysokości orzeczonej kary zasadniczej.

Ponieważ Sąd Okręgowy nie dostrzegł podstaw do ingerencji w powyższym zakresie w zaskarżony wyrok (brak przesłanek z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k.), dlatego też rozważania swoje ograniczył tylko do zarzutu apelacji.

W tym miejscu przypomnieć należy, iż skazanie bez przeprowadzania rozprawy poprzedza zawarcie swoistego porozumienia pomiędzy sprawcą czynu, a prokuratorem w efekcie którego ten ostatni występuje do sądu z aktem oskarżenia zawierającym wniosek o wydanie wyroku i orzeczenie uzgodnionych wcześniej kar i środków karnych. Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 335 §1 k.p.k., nadanym przez ustawę z dnia 27 września 2013 roku (Dziennik Ustaw z 2013 roku pozycja 1247), która weszła w życie w dniu 9 listopada 2013 roku, treścią uzgodnienia może być także poniesienie przez oskarżonego kosztów postępowania.

W świetle dyspozycji art. 343 § 1 k.p.k. oczywistym jest, że uwzględnienie umieszczonego przez prokuratora w akcie oskarżenia wniosku o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary lub środków karnych, a także orzeczenia o kosztach postępowania (art. 335 § 1 k.p.k.), obliguje sąd do wydania orzeczenia zgodnego z tym wnioskiem, co do wszystkich zawartych w nim rozstrzygnięć.

Zamieszczenie w akcie oskarżenia wniosku o wydanie wyroku i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków karnych nie rodzi dla sądu żadnego obowiązku wyrokowania zgodnie z proponowanym przez prokuratora rozstrzygnięciem. Sąd rozstrzygający bada bowiem nie tylko to, czy spełnione zostały przesłanki z art. 335 § 1 k.p.k., ale także to, czy proponowana kara, tudzież, środki karne, są zgodne z obowiązującymi przepisami prawa karnego materialnego i okażą się właściwą dolegliwością dla oskarżonego. Gdy sąd uzna, że nie można w danej sprawie skorzystać z możliwości konsensualnego rozstrzygnięcia sprawy, to - zgodnie z treścią art. 343 § 7 k.p.k. – sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych.

Przenosząc powyżej przedstawione teoretyczne rozwiązania prawne na grunt niniejszej sprawy, należy wskazać, iż w akcie oskarżenia prokurator złożył wniosek o wymierzenie oskarżonemu P. K. kary 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz obciążenie go kosztami i opłatą sądową od wyroku skazującego. Oskarżyciel publiczny argumentował to tym, iż okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości, zaś cele postępowania w zakresie zwłaszcza prewencji ogólnej oraz generalnej zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy.

Sąd Rejonowy w Wągrowcu przychylił się do wniosku w zakresie proponowanej kary, jednak zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów procesu oraz opłaty. Zdaniem Sądu Rejonowego, oskarżony P. K. nie ma majątku, utrzymuje się z prac dorywczych, a nadto wykonanie wobec niego kary izolacyjnej uniemożliwi mu uiszczenie zarówno kosztów procesu, jak i opłaty od wyroku skazującego.

Nie wnikając w powody, dla których Sąd Rejonowy zwolnił oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów procesu, trzeba wskazać, iż sąd, który aprobejuje rozwiązanie wskazane przez prokuratora we wniosku o wydanie wyroku bez przeprowadzania rozprawy, jest zobowiązany, z uwagi na treść przepisów art. 335 i 343 k.p.k., uwzględnić wniosek w całości co do wszystkich jego elementów, w tym także obciążenia oskarżonego kosztami procesu i opłatą. Zatem

działanie Sądu I instancji było niedopuszczalne w danym układzie prawnym i faktycznym, a zarzut podniesiony przez oskarżyciela publicznego w apelacji uznać należy za w pełni zasadny.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2013 roku, sygnatura akt V KK 342/13 „Sąd rozpoznający wniosek złożony na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. może albo uwzględnić wszystkie elementy porozumienia prokuratora i oskarżonego i wydać wyrok odpowiadający temu uzgodnieniu albo wniosku nie uwzględnić, nie może natomiast, bez porozumienia ze stronami zawartego uzgodnienia procesowego, samodzielnie dokonywać modyfikacji poszczególnych elementów tego uzgodnienia”. Podobnie uznał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 lipca 2013 roku, sygnatura akt V KK 202/13, w którym uznał, że „Sąd, stosownie do treści art. 343 k.p.k., uwzględnić może bowiem jedynie uzgodniony wniosek. Powołane przepisy nie przewidują zaś możliwości skazania oskarżonego na warunkach innych niż te, które przedstawione zostały we wniosku uzgodnionym lub wynegocjowane później na posiedzeniu przed sądem”.

Z obu przedstawionych orzeczeń Sądu Najwyższego w sposób bezsporny wynika ciężący na sędzię obowiązek ścisłego przeniesienia postanowień porozumienia zawartego pomiędzy prokuratorem a oskarżonym do wyroku. Sąd, po uprzednim zapoznaniu się ze sprawą i przeanalizowaniu zasadności wniosku, musi w całości zawrzeć wszystkie jego składniki w wyroku. Brak któregośkolwiek z punktów porozumienia stanowi uchybienie przepisom postępowania, mające wpływ na treść rozstrzygnięcia, zgodnie z brzmieniem art. 438 punkt 2 k.p.k.

Z uwagi na powyższe, Sąd odwoławczy postanowił uwzględnić apelację oskarżyciela publicznego, jednak zdecydował się zmienić zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w sposób zgodny z środkiem odwoławczym bez konieczności przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Należy bowiem zważyć, że P. K. zaakceptował wniosek prokuratora w całości, zgodził się zatem na uiszczenie kosztów procesu oraz opłaty od wyroku skazującego, a z uwagi na ekonomikę procesową należało powstrzymać się od rozstrzygnięcia, które rodziłoby zbędną przewlekłość postępowania i generowało dalsze koszty.

Dlatego też Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów procesu za postępowanie przed Sądem I instancji, w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 120 złotych.

W pozostałym zakresie, nie znajdując podstaw do dalszej ingerencji, Sąd odwoławczy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Sąd odwoławczy, mając na względzie treść art. 624 §1 k.p.k. i wskazane w nim względy słuszności, uznał za zasadne zwolnić oskarżonego od obowiązku zapłaty kosztów procesu za postępowanie odwoławcze, gdyż zostało ono zainicjowane na skutek błędu Sądu I instancji.

/ M. Z./